

[Lone Dybkjær]

komme til at give lyd fra sig, og hvor de ikke kan.

Det er klart, at klemmen på de offentlige repræsentanter er, at de sidder med et bestyrelsesansvar, som også indebærer, at de ikke må sige noget. Det vil sige, at i det omfang der er behov for det – hvis man mener, at der direkte foregår ulovligheder – er det klart nok, at så kan de gribe ind, de kan gå til Finanstilsynet, og hvad ved jeg. Men reelt har de offentlige repræsentanter ikke nogen mulighed for at sige fra i den grå zone med hensyn til, hvad der foregår i en bank.

Og det problem synes jeg vi er nødt til at gennemdrøfte noget nærmere. Dette sker ikke ved hjælp af disse ikke særlig behagelige bemærkninger, fru Kirsten Jacobsen er kommet med. Jeg synes, det havde været mere regulært at tage dette problem op i stedet for at sige, at ingen offentlige repræsentanter udfører et nytigt arbejde, for det ved fru Kirsten Jacobsen formentlig ikke alt om. Men der er behov for at diskutere i fortrolighed, hvad offentlige repræsentanter kan få at vide. Det er klart, de kan gå videre, når der er ulovligheder, men der kan være problemer med en eller anden linje omkring en virksomhed, som det kan være vanskeligt for offentlige repræsentanter at håndtere, og som de mere eller mindre bindes op på, selv om de tager afstand på bestyrelsesmøder.

Det problem vil jeg gerne opfordre industriministeren til at prøve at diskutere lidt nærmere, for her ligger et uafdækket område.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil gerne sige til fru Lone Dybkjær, at selv om jeg ikke kender alle de udpegede offentlige repræsentanter, gjorde jeg mig den ulejlighed at stille nogle spørgsmål vedrørende deres arbejde, hvilken rolle de har spillet de seneste 5 år. De spørgsmål er besvaret af den tidligere boligminister, og det er helt klokkeklart, at repræsentanterne ikke har taget forbehold over for bestyrelsesberetninger eller regnskaber eller udnyttet andre af de rettigheder, som er beskrevet i lovgivningen.

Og fru Lone Dybkjær ved også godt, at under den forrige debat gav jeg udtryk for det synspunkt, at hvis et politisk flertal herinde bestemte sig for, at de offentlige repræsentanter skulle være der, måtte jeg jo acceptere det;

men jeg håbede også, at det samme politiske flertal ville tage ansvaret for, at de fik nogle pligter, så borgerne ikke følte denne falske trykthed. Ved den lejlighed gav fru Lone Dybkjær udtryk for på Det Radikale Venstres vegne, at det var hun enig i, og derfor er jeg meget skuffet over, at efter det år, der er gået, hvor dette politiske flertal nu også har inddraget forsikringsselskaberne, har man ikke været håndfast og simpelt hen lavet nogle instrukser.

Den nye industriminister har jo lige bekræftet – nøjagtig som den tidligere industriminister – at disse offentligt udpegede bestyrelsesmedlemmer har nøjagtig samme rettigheder og forpligtelser som andre. Men hvis de har det, og hvis de ikke har gjort noget af det, de har ret til, gennem de sidste 5 år, har jeg heller ikke noget håb for fremtiden, og så bør de ikke sidde der.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg synes helt ærligt, at fru Kirsten Jacobsen plejer at være bedre; jeg synes slet ikke, fru Kirsten Jacobsen tager sagen alvorligt.

Fru Kirsten Jacobsen ved udmærket godt, at den tidligere industriminister ønskede at arrangere et eller andet åbent seminar med adgang for pressen, og fru Kirsten Jacobsen ved også, at der var medlemmer af Erhvervsudvalget – herunder jeg selv – der syntes, det var en dårlig idé at lave det på den facon, fordi vi ikke ville få nogen ordentlig drøftelse. Men det var nu den forrige industriministers opfattelse.

Jeg skal ikke stå her og forsvare den nye industriminister, men den nye industriminister har altså ikke haft særlig lang tid på sin plads; og derfor har jeg også håb om, at den nye industriminister vil tage et anderledes initiativ, end den tidligere industriminister gjorde, for jeg tror, den nye industriminister kan se, at der er et problem her.

Så siger fru Kirsten Jacobsen, at hun har undersøgt alt muligt. Jamen problemet er jo, at man ikke kan undersøge bestyrelsesreferater. De er ikke offentligt tilgængelige, de vedkommer kun bestyrelsen, og derfor kan fru Kirsten Jacobsen ikke sige, at der er ingen som helst offentlige repræsentanter, der har taget forbehold over for noget som helst. Det aner fru Kirsten Jacobsen ikke noget om.